

Bilag 17.

Oversættelse.

Den 27. september 1971.

Note fra den danske delegation.

Emne: Spørgsmål inden for EKSF-traktaten.

I. Som svar på note af 22. marts 1971 fra den danske forhandlingsdelegation, hvori der bl. a. anmodedes om visse undtagelser fra CECA's bestemmelser i overgangsperioden, er der fra de Seks på konferencen den 19. juli 1971 afleveret en note dateret den 16. juli 1971.

Til denne notes enkelte punkter skal den danske delegation bemærke:

Ad 1. Toldspørgsmål.

Man kan acceptere, at de interne toldsætter for jern- og stålprodukter henhørende under Paris-traktaten afvikles i samme takt som toldsætterne i almindelighed, og at tilpasningen til de ydre toldsætter for jern og stål ligeledes sker efter samme principper som tilpasningen til EF's fælles ydre toldsætter.

Ad 2. Skrotspørgsmål.

a) Man accepterer, at eksport fra Danmark af jern- og stålskrot til lande uden for det udvidede fællesmarked fra tilslutningstidspunktet ikke tillades, bortset fra de eventuelle undtagelser, som måtte blive aftalt mellem medlemslandene.

b) I noten foreslås, at Danmark i to år efter tilslutningen kan opretholde begrænsninger i eksporten af skrot til de øvrige medlemslande, forudsat at begrænsningerne ikke er mere vidtgående end begrænsningerne i eksporten til lande uden for det udvidede fællesmarked.

Der må fra dansk side lægges stor vægt på at få mulighed for at opretholde eksportbegrænsningerne for jern- og stålskrot også over for medlemslandene i hele overgangsperioden på lignende måde, som man forstår er stillet Irland i udsigt.

Forsynings- og prisforholdene for jern- og stålskrot er af særlig karakter og af særlig betydning for den danske industri. Den danske produktion af råjern (Pig Iron), der hovedsagelig finder anvendelse i stålproduktionen, er helt baseret på skrot (produktion af råjern 1970: 215.000 tons, forbrug af skrot: 204.000 tons). Den danske produktion af stål er baseret på anvendelse af dansk produceret råjern og skrot (produktion af råstål (Crude Steel) 1970: 473.000 tons, forbrug af råjern og jernlegeringer: 204.000 tons, forbrug af skrot: 304.000 tons). Skrotforbruget er helt baseret på de i Danmark indsamlede mængder (Import af stålskrot 1970: 29.000 tons, eksport af stålskrot i særlige kvaliteter og lign.: 19.000 tons). Den danske jern- og stålindustri struktur er således fundamental forskellig fra forholdene i lande, hvis jern- og stålindustri først og fremmest er baseret på anvendelse af jernmalm, medens skrot kun er tilsætningsmateriale af marginal betydning.

Det danske prisniveau for stålskrot er lavere end det i fællesmarkedet gældende og end de priser, hvortil fællesmarkedslandene importerer skrot fra tredjelande, bl. a. USA. Så vidt det kan skønnes, har de interne skrotpriser i Vesttyskland været 20-40 pct. højere end skrotpriserne i Danmark, afhængigt af konjunkturerne, og fællesmarkedslandenes importpriser fra tredjelande opimod 50 pct. højere end de danske skrotpriser. Såfremt den danske råjern- og stålproduktion ikke skal miste sit råvaremæssige forsyningsgrundlag, må en ophævelse af eksportreguleringen for skrot over for lande i det udvidede fællesmarked føre til stigning i det danske prisniveau for skrot med tilsvarende omkostningsstigning for den danske jern- og stålproduktion. De omkostningsmæssige virkninger af prisniveauet for skrot er naturligvis langt stærkere for en produk-